

Motion till riksdagen 2005/06:Bo238

av **Sonia Karlsson (s)**

Lämplighetsbedömning vid ansökan om fastighetsreglering

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anføres om fastighetsreglering.

Motivering

För att undvika stämpelskatt vid köp av dyra fastigheter, t.ex. centralt belägna kontors-, affärs- eller hyreshus är det många fastighetsägare som anlitar lantmäteriet och begär att en fastighet som man tänkt köpa regleras till en annan fastighet som man redan äger. Det finns inga krav på att fastigheter hänger ihop fysiskt, utan de kan bestå av många olika, geografiskt spridda skiften. Följden blir att den köpta fastigheten försvinner och blir en del av en annan fastighet med ett helt annat namn. Detta får flera olyckliga följder:

Fastighetsbeteckningar består av ett namn och ett nummer. Namnet ger direkt en vink om var fastigheten ligger, för den som är insatt i geografin. Om en fastighet med ett geografiskt namn i beteckningen kan ligga var som helst, innebär det naturligtvis stora risker för missförstånd.

Även om kvartersnamn i allmänhet inte är kända av kommuninvånaren i gemen så finns det ändå en hel del yrkeskategorier som använder dem och därför lärt sig dem. Men det handlar också om kulturhistoriska värden som går förlorade.

Just i städernas centrala delar har kvartersnamnen ofta en lång historia, där de bl.a. kan anspela på äldre topografiska förhållanden eller verksamheter som bedrivits på platsen i gångna tider. De kan t.ex. heta Holmen, Kvarnen, Vadstället, Gamla Tullen och berättar därmed vad som funnits på platsen i äldre tider. Då centrumkvarter nu för tiden ofta bara består av en eller ett par fastigheter, är det lätt hänt att samtliga fastigheter i ett kvarter köps av någon som vill undvika stämpelskatt, och därför begär att de ska regleras till en annan fastighet någon annanstans i staden. Därmed är det historiska kvarter-

Fel! Okänt namn på

snamnet utplånat. I ytterområdena, där kvartersnamnen sällan har något kulturhistoriskt värde, uppstår nästan aldrig fenomenet, eftersom fastighetsvärdena, och därmed stämpelskatten är lägre.

Det är olyckligt att reglerna och kostnaderna för vanligt köp respektive fastighetsreglering är sådana att de uppmuntrar till den här typen av fastighetsregleringar. En lösning vore: 1. avgifterna görs kostnadsneutrala, så att de inte uppmuntrar till den här sortens långsökta och olyckliga fastighetsregleringar, eller 2. förändring av lämplighetsbedömningen vid ansökan om fastighetsreglering.

Stockholm den 27 september 2005

Sonia Karlsson (s)